

Els Octubre més illencs

PRATS I CAMPS

Foto de família de tots els protagonistes de la Nit dels Octubre.

Miquel Bezares en poesia i Josep Burgaya en assaig són els guanyadors dels 42 Premis Octubre atorgats per 3i4 Edicions. L'Andròmina de narrativa s'ha declarat desert perquè, segons el jurat, cap de les obres presentades no assolía els mínims de qualitat que el guardó es mereix. La nit dels Octubre va ser un seguit d'homenatges, mencions i agraïments a personalitats i col·lectius que han marcat la vida dels Països Catalans els últims mesos. Per damunt de tot va destacar el color verd de la samarreta dels docents de les Illes.

El lliurament dels Premis Octubre és l'esdeveniment que cada any omple de festa el centre de la ciutat en aquell dissabte especial que s'allarga tant que es converteix en darrer diumenge d'octubre. En el parlament de benvinguda, Laia Climent, l'editora de 3i4, va repassar els comiats que s'han produït en els últims mesos: el d'Al Tall, que fa poc va baixar dels escenaris; el de Max Cahner, responsable, va dir, que Eliseu Climent i Rosa Raga canviaren la seua primera idea de fundar una escola en català per la creació de l'editorial. També va evocar Andreu Alfaro, autor del primer logotip d'aquella editorial, i del guardó dels premis, i de la ballarina que uneix el cel de València amb la planta baixa del centre Octubre a través d'un cilindre lluent d'ones que giren al ritme del vent.

1. La periodista Amàlia Garrigós i l'actor Francesc Anyó, presentadors de l'acte. **2.** Els actors de *La conquesta del pol Sud* fan un tast de l'obra *Contra l'amor* per a començar la festa de les lletres. **3.** Laia Climent, editora de 3i4, dona la benvinguda als assistents i ret homenatge a Max Cahner i Andreu Alfaro, traspassats aquest últim any. **4.** Maria Antònia Font, representant dels docents de les Illes Balears en lluita contra el TIL, rep l'homenatge dels assistents de la mà d'Eliseu Climent. **5.** El poeta i professor Jaume Pérez Montaner parla de la figura de Vicent Andrés Estellés, a qui també estava dedicada la Nit dels Octubre.

PRATS I CAMPS

La primera gran ovació de la nit se l'endugué la mestra mallorquina M. Antònia Font, representant del sindicat STEI i de l'Assemblea de Mestres i Professors en Català, que va exhibir la samarreta verda, que “és la samarreta de tots, i el símbol de la lluita contra el decret del trilingüisme que José Ramon Bauzà ha imposat a pesar de l'oposició de la majoria de la comunitat educativa”. Font va recordar el que li deia la seua àvia: “Si no fas les coses bé, sabràs qui som jo, i nosaltres li dèiem a Bauzà, si no fas les coses bé, sabràs qui som els ensenyants”. Eliseu Climent va agrair als mestres el

seu exemple de “descolonització mental, que és el pas previ per a la revolta”.

L'ombra d'Estellés va planar tota la nit. Ja fóra recitat per Francesc Anyó i Borja Penalba; glossat pel professor i poeta Jaume Pérez Montaner, que va parlar de la subversió dels seus versos; o escenificat per Marquet i Marc Egea, que *Planten cara a la vida* i arrencaren somriures d'admiració als presents. A la sala hi havia representants de les Universitats de València, Alacant, Castelló i Politècnica de València, membres d'Escola Valenciana, de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, PSPV-PSOE, Esquer-

ra Unida del País Valencià, Compromís, Esquerra Republicana del País Valencià, PSAN, Intersindical Valenciana, CCOO i UGT del País Valencià, representants de la Generalitat de Catalunya, de la Diputació de Girona i de Barcelona, i de l'Ajuntament de Barcelona, a més d'empresaris, entre molts altres, habituals d'aquesta festa cívica i literària.

Un altre moment impactant de la nit va ser aquell en què tot era silenci i només se sentia una veu que també ve de Mallorca. I també diu Estellés i Rosselló-Pòrcel i Espriu. Aquest instant precís va quedar congelat quan Maria

1. Francesc Anyó i Borja Penalba representen un fragment del seu espectacle “Estellés de mà en mà”. **2.** La cantant mallorquina Maria del Mar Bonet interpreta Estellés, Espriu i Rosselló-Pòrcel i dedica el tema “Què volen aquesta gent?” als pares de Guillem Agulló. **3.** Una vista general de l’Octubre convertit en escenari d’encontres i homenatges en una nit càlida i emotiva. **4.** El poeta Miquel Bezares dedica el premi de poesia Vicent Andrés Estellés al seu amic el fotògraf Toni Catany i als docents de les Illes Balears, col·lectiu al qual ell també pertany. **5.** Magda Oranich, membre del jurat d’assaig, felicita el guanyador Josep Burgaya. **6.** Una de les grans ovacions de la nit, amb el públic dempeus, va ser per a la representant dels ensenyants illencs.

del Mar Bonet va recordar Toni Catany, l’artista de la càmera que la va convertir en icona de la Nova Cançó. Després va recordar un dinar amb Estellés quan ella va posar música als versos de “Les Illes” que va cantar acompanyada només per la seua guitarra. I va cantar l’“Inici de campana” de Rosselló-Pòrcel i la “Cançó de bressol” d’Espriu abans de fer tornar tot el públic quaranta anys arrere, en dedicar “Què volen aquesta gent?” a la memòria de Guillem Agulló. “S’ha de continuar lluitant, sempre”, va dir, Maria del Mar Bonet, mentre tot de càmeres i flaixos i telèfons mòbils l’enfocaven. I

de lluny, Guillem Agulló, pare, s’acostava a l’escenari per rebre, de mans d’Eli-seu Climent, el guardó que la Nit dels Octubre ha dedicat al jove maulet mort a mans d’un grup de feixistes a Montanejos, ara fa vint anys. I entre abraçades es va disparar la tercera gran ovació enmig de la qual s’obria pas un senzill “moltes gràcies, bona nit” del pare emocionat.

A la Nit dels Octubre només li faltava l’acte pel qual va nàixer: el lliurament dels premis literaris. El poeta mallorquí Miquel Bezares va dedicar el Vicent Andrés Estellés de poesia a Toni Catany i als docents; i l’historiador català

Josep Burgaya va explicar l’absurda paradoxa contemporània en la qual es basa l’assaig amb què ha guanyat el Joan Fuster.

Abans que la “Muixeranga” de Tudell cloguera la festa interpretant una peça on van fondre “La Balanguera”, “Els Segadors” i la “Muixeranga”, els presentadors Francesc Anyó i Amàlia Garrigós, van insistir a reclamar una educació pública, de qualitat, en català, i una ràdio i una televisió valencianes públiques, sostenibles i plurals.

Esperança Camps